

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4495/2021
05.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јован Матијевић, адвокат из ..., против туженог Удружења осигураваача Србије – Биро зелене карте, Београд, са умешачем на страни туженог „ББ“ осигурање д.д. из ..., ..., чији су пуномоћници Зоран Ристић, адвокат из ... и Милош Ристић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 677/21 од 22.04.2021. године, у седници одржаној 05.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 677/21 од 22.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев умешача на страни туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици П 533/17 од 02.04.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле за накнаду материјалне штете па је тужени обавезан да јој исплати на основу изгубљене зараде износ од 860.489,60 динара, са законском затезном каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 02.04.2019. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду материјалне штете по основу изгубљене зараде за износ од 3.391.947,21 динара. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле за накнаду материјалне штете па је тужени обавезан да јој исплати на име имовинске штете по основу накнаде на име делимичне туђе неге и помоћи износ од 534.750,00 динара, са законском затезном каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 02.04.2019. године па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиле за исплату материјалне штете по основу накнаде на име делимичне туђе неге и помоћи за износ од 89.921,11 динара, као неоснован. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужили исплаћује по основу делимичне туђе неге и помоћи износ од 8.625,00 динара почев од 01.01.2019. године па убудуће сваког првог до петог у месецу за текући месец све док овај износ вансудским или судским поравнањем или судском одлуком не буде измењен, са законском затезном каматом на доспеле неисплаћене рате по Закону о висини стопе затезне камате почев од 02.04.2019. године

па до исплате. Ставом шестим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле за исплату месечне новчане ренте, па је обавезан тужени да јој исплаћује месечну новчану ренту у износу од 17.382,00 динара почев од 02.04.2019. године, па убудуће, сваког првог до петог у месецу за текући месец све док овај износ вансудским или судским поравнањем или судском одлуком не буде измењен, са законском затезном каматом на доспеле, а неисплаћене рате по Закону о висини стопе затезне камате почев од пресуђења па до исплате, а за период од 01.08.2018. године до 02.04.2019. године, да јој исплати износ од 2.958,82 динара за сваки месец (на име разлике између припадајућег увећаног износа ренте од 17.382,00 динара и исплаћеног износа ренте од 14.423,18 динара, са законском затезном каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од пресуђа до исплате. Ставом седмим изреке, захтев тужиле за исплату месечне новчане ренте за износ од 28.513,19 динара, за период од пресуђења па убудуће, одбијен је као неоснован, са траженом законском затезном каматом, као и захтев тужиле за исплату увећане ренте за период од 01.08.2018. до 02.04.2019. године, за сваки месец за износ од 42.936,37 динара, са траженом законском затезном каматом. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 364.172,00 динара, са законском затезном каматом од истека рока за добровољно извршење обавезе па до исплате. Ставом деветим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова од дана правноснажности пресуде до истека рока за добровољно извршење обавезе. Ставом десетим изреке, одбијени су захтеви туженог и умешача за накнаду трошкова парничног поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 677/21 од 22.04.2021. године, ставом првим изреке, жалбу тужиле одбио, а жалбу умешача на страни туженог усвојио, па је пресуду Вишег суда у Сремској Митровици П 533/17 од 02.04.2019. године, преиначио у усвајајућем делу одлуке и у делу одлуке о парничним трошковима, ставом другим изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је предложено обавезивање туженог да тужили на име накнаде штете исплати износ од 860.489,60 динара по основу изгубљене зараде и износ од 534.750,00 динара по основу накнаде на име делимичне туђе неге и помоћи са законском затезном каматом почев од 02.04.2019. године до исплате; да јој на име делимичне туђе неге и помоћи месечно исплаћује износ од 8.625,00 динара почев од 01.01.2019. године па убудуће до 5-тог у месецу за текући месец, док обавеза не буде измењена другом одлуком, са законском затезном каматом на доспеле износе почев од 02.04.2019. године до исплате; да јој на име месечне новчане ренте исплаћује износ 17.382,00 динара почев од 02.04.2019. године па убудуће до 5-тог у месецу за текући месец, док обавеза не буде измењена другом одлуком, са законском затезном каматом на досуђене износе почев од пресуђења до исплате, а за период од 01.08.2018. до 02.04.2019. године да јој исплати износе од 2.958,82 динара за сваки месец (на име разлике између припадајућег увећаног износа ренте од 17.382,00 динара и исплаћеног износа ренте од 14.423,18 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате; и одредио да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка, док је ставом трећим изреке, првостепена пресуда потврђена у преосталом делу. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилца да умешачу на страни туженог на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 51.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Умешач на страни туженог је доставио одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио опредељено.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је повређена у саобраћајној незгоди која се догодила 23.03.2004. године у ..., као сувозач, у аутомобилу који је био осигуран од аутоодговорности код умешача на страни туженог. Возач аутомобила, ВВ оглашен је кривим због пропуста у саобраћају правноснажном пресудом кривичног суда од 10.10.2006. године и кажњен за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 3. у вези члана 195. став 3. КЗ РС. У предметној саобраћајној незгоди тужила је задобила тешке телесне повреде, убој главе, убој слабинског дела кичменог стуба, крвни подлив лица око левог ока, огуљотину у пределу слабине, убој предела левог бубрега, оштећење међупршљенског јастучета између четвртог и петог слабинског пршљена са притиском на живце десно због чега је била на болничком лечењу у трајању од једног дана. Потом је подвргнута оперативном захвату 04.01.2006. године, а након тог захвата, оперисана је још два пута током 2012. и крајем 2015. године. Као последица саобраћајне незгоде, код тужиле постоји умањена способност за рад у струци за 40% што је дефинисано у априлу 2006. године и непромењено је до данас. Тужила је по занимању техничар за пејзажну архитектуру и до саобраћајне незгоде никада није радила у струци, већ је, краћи временски период, радила у ... . Након саобраћајне незгоде одјавила се из Националне службе за запошљавање и није тражила посао. Живи у домаћинству са мајком (... година), која обавља све кућне послове, а тужила јој не плаћа било какву накнаду за пружене услуге помоћи пошто је тужилји помоћ потребна у трајању од око једног сата дневно. Прву парницу против туженог тужила је покренула тужбом од 10.10.2005. године, а тај поступак је окончан правноснажном пресудом на основу признања од 08.11.2005. године, којом се тужени обавезао да тужилји на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљених физичких болова, страха, душевних болова због умањене животне активности и наружености исплати износ од 635.000,00 динара и на име материјалне штете за трошкове лечења 218.000,00 динара, као и да јој накнади парничне трошкове од 85.035,00 динара. По основу погоршања здравственог стања, тужила је поднела нову тужбу против туженог 18.11.2008. године, а тај судски поступак окончан је правноснажном пресудом од 10.02.2011. године, којом је тужени обавезан да јој за претрпљене физичке болове, душевне болове због умањења животне активности и због наружености исплати износе од по 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.02.2011. године и да јој накнади парничне трошкове. Трећи пут се тужила обратила туженом захтевом за накнаду имовинске и неимовинске штете

15.05.2014. године, када је први пут истакла захтев за накнаду материјалне штете у виду изгубљене зараде и накнаде на име туђе неге и помоћи. Тужени је тужили у мирном поступку на име нематеријалне штете исплатио додатних 870.000,00 динара 10.11.2014. године као и материјалну штету за временски период од 01.06.2011. године до 31.10.2014. године, у износу од 577.210,18 динара на име изгубљене зараде и у износу од 367.203,89 динара на име накнаде за туђу негу и помоћ. Након тога почев од 01.11.2014. године закључно са 31.12.2017. године, тужени је тужили исплаћивао месечну ренту у износу од 14.423,80 динара, као и накнаду на име туђе неге и помоћи у месечном износу од 8.625,00 динара, тако што су износи материјалне штете формиран на основу делимичног прихватања понуде тужиле, док писмени споразум између парничних странака у вези накнаде материјалне штете по основу изгубљене зараде и накнаде за туђу негу и помоћ никада није сачињен. Тужени је, у одговору на тужбу, истакао приговор застарелости потраживања тужиле јер је умањење њене радне способности констатовано у априлу 2006. године, а до дана подношења тужбе истекао је застарни рок од пет година за накнаду штете по основу изгубљене зараде.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиле за накнаду материјалне штете због изгубљене зараде, накнаде на име делимичне туђе неге и помоћи и месечне ренте, делимично усвојио налазећи да је неоснован приговор застарелости потраживања пошто захтев за накнаду по основу туђе неге и помоћи не може да застари јер лечење није завршено, док је по мишљењу првостепеног суда, тужени признао правни основ за ренту добровољним исплатама почев од 01.11.2014. године па до убудуће, сагласно одредби члана 366. Закона о облигационим односима. Висину обавезе туженог по основу накнаде за туђу негу и помоћ за спорни период од 01.04.2006. до 31.05.2011. године, првостепени суд је обрачунао множењем броја месеци са накнадом која се добровољно плаћа у месечном износу од 8.625,00 динара док је висину материјалне штете на име доспеле разлике зараде обрачунао полазећи од 40% просечне зараде за четврти степен стручне спреме умањене за досадашњу исплату за спорни временски период од 23.03.2004. године до 31.05.2011. године. Преко тих износа, захтев за доспелу штету, одбио је као превисоко опредељен. Будуће износе накнаде по основу туђе неге и помоћи, првостепени суд је, у недостатку доказа, признао у висини износа које тужени већ плаћа, а висину ренте је одредио имајући у виду зараду за јул месец 2018. године за четврти степен стручне спреме која у просеку износи 43.455,00 динара, те да 40% представља 17.382,00 динара.

Другостепени суд је, након одржане расправе, првостепену пресуду преиначио у усвајајућем делу тако што је тужбени захтев тужиле у целини одбио налазећи да је приговор застарелости основан имајући у виду да је 15.05.2014. године, када је тужила први пут поставила захтев по овом основу, њено потраживање било застарело, а да тужени није писмено признао застарели дуг нити је дао обезбеђење спорне материјалне штете чија се исплата тражи, давањем залога или хипотеке, на основу одредбе члана 366. у вези члана 360. и 362. Закона о облигационим односима. Поред тога, другостепени суд је закључио да тужила није доказала износ потраживања који је предмет овог спора имајући у виду да никада није тражила запослење, није пријављена Националној служби за запошљавање, не плаћа другом лицу накнаду на име помоћи у кући јер јој помоћ пружа мајка, те да износи које је тужени тужили плаћао у мирном поступку, односно просечна зарада с обзиром на степен стручне спреме тужиле, не

могу да буду параметар за одређивање висине спорне материјалне штете, на основу одредбе члана 189. став 3. Закона о облигационим односима, а у вези одредбе члана 231. Закона о парничном поступку, која прописује правило о терету доказивања.

По оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је правилно применио материјално право.

Накнада штете у случају телесне повреде или нарушења здравља прописана је одредбом члана 195. став 1. Закона о облигационим односима, тако што ко другоме нанесе телесну повреду или му наруши здравље дужан је накнадити му трошкове око лечења и друге потребне трошкове с тим у вези, као и зараду изгубљену због неспособности за рад за време лечења. Ако повређени због потпуне или делимичне неспособности за рад губи зараду или су му потребе трајно повећане или су могућности његовог даљег развијања и напредовања уништене или смањене, одговорно лице дужно је плаћати повређеном одређену новчану ренту, као накнаду за штету (став 2). Обим накнаде материјалне штете прописан је одредбом члана 189. став 1. тако што оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи. При оцени висине измакле користи, узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије је остварење спречено штетниковом радњом или пропуштањем (став 3).

У конкретном случају, тужила, пре предметне саобраћајне незгоде у којој је повређена, није била радно ангажована, већ је само повремено радила у ..., при чему она има 60% радне способности за струку за коју се школовала, а никада није тражила запослење. На основу тих чињеница, следи да тужила није доказала да трпи штету по основу изгубљене зараде, а како јој је помоћ другог лица потребна у трајању од једног часа дневно, те пошто јој ту помоћ пружа мајка, следи да такође није доказала да трпи штету и по основу издатака за туђу негу и помоћ, а на њој је био терет доказивања тих чињеница на основу одредбе члана 228. у вези члана 231. став 2. Закона о парничном поступку.

Наводима ревизије тужиље о томе да њено потраживање није застарело јер га је тужени признао исплатом у вансудском поступку, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде. Другостепени суд је, након одржане расправе закључио, између осталог, да је одлука првостепеног суда, у усвајајућем делу, у сваком случају донета као последица погрешне примене одредбе члана 231. Закона о парничном поступку која прописује правило о терету доказивања, тако што је правилно закључио да, код утврђеног чињеничног стања у вези са радним ангажовањем тужиље и туђом помоћи која јој је потребна, није доказано да тужила основано потражује износе накнаде материјалне штете који су предмет ове парнице.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 165. став 2. у вези члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлуку као у ставу другом изреке Врховни касациони суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, пошто трошкови ревизијског поступка, на име одговора на ревизију, умешачу нису били потребни.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић